

РІШЕННЯ

щодо присудження наукового ступеня доктора наук

Спеціалізована вчена рада з присудження наукового ступеня доктора наук Д 14.052.03 Державного університету «Житомирська політехніка» Міністерства освіти і науки України прийняла рішення про присудження наукового ступеня доктора наук з державного управління Колосовській Ірині Ігорівні на підставі прилюдного захисту докторської дисертації «Механізми формування, розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління» у вигляді дисертації (на правах рукопису) за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління

20 грудня 2025 року, протокол № 12

Колосовська Ірина Ігорівна, 1973 року народження, громадянка України, освіта вища: закінчила у 1996 році Українську академію друкарства за спеціальністю «Економіка та управління видавничою справою і поліграфією».

Наукові ступені і вчені звання:

кандидат наук з державного управління з 2005 року;

доцент з 2007 року;

професор з 2022 року.

У 2023 році здобувачка закінчила докторантуру в Державному університеті «Житомирська політехніка».

Працює професором кафедри медійних технологій, інформаційної та книжкової справи Національного університету «Львівська політехніка» з 2024 р. до теперішнього часу.

Докторська дисертація виконана в Державному університеті «Житомирська політехніка».

Науковий консультант — Руденко Ольга Мстиславівна, доктор наук з державного управління, професор.

Рекомендовано до захисту 30 жовтня 2025 року.

Здобувач має 58 наукових публікацій за темою дисертації, з них 7 розділів у колективних монографіях, 8 статей у наукових періодичних виданнях, що включено до наукометричної бази даних Scopus та Web of Science; 22 статті у наукових фахових виданнях України, 18 матеріалів та тез конференцій, 3 статті в інших виданнях.

Опоненти:

Баштанник Оксана Віталіївна, доктор наук з державного управління (25.00.01 - теорія і історія державного управління), професор (кафедри історії та політичної теорії), Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», доцент кафедри історії та політичної теорії, дала позитивний відгук із зауваженнями:

1. На нашу думку, потребує більш глибокого обґрунтування роль стратегічного прогнозування та соціального моніторингу в системі оцінювання ефективності соціально орієнтованого управління, зокрема при розгляді аналітико-оцінювальних механізмів соціальної якості, де недостатньо розкрито їх функціональну взаємодію як інструментів формування доказової бази управлінських рішень та забезпечення стійкості соціального розвитку.

2. У п.2.3. авторкою запропоновано методичні підходи до оцінювання адаптивної спроможності системи управління соціальною сферою з позиції розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління. З метою більш комплексного визначення готовності системи до змін і поширення концепції доцільно структурувати методику за рівнями - стратегічним, тактичним операційним, із виділенням ключових параметрів адаптивності для кожного з них.

3. У дисертаційній роботі аргументується важливість соціального та державно-приватного партнерства у контексті реалізації соціальної концепції публічного управління. Водночас потребує глибшого методологічного уточнення розмежування цих форм партнерства, зокрема, за критеріями суб'єктного складу, цільової спрямованості, механізмів координації та форм відповідальності сторін. Доцільно було б також окреслити їх ключові характеристики у контексті управлінської взаємодії.

4. Здобувачкою ґрунтовно представлено вихідну систему адаптивних механізмів соціальної концепції публічного управління, що засвідчує високий рівень теоретико-методологічного опрацювання теми. Разом із тим, з метою підвищення науково-дослідницької та прикладної значущості роботи, вважаємо доцільним глибше розкрити взаємозв'язки між цими механізмами та кризовими ризиками реалізації концепції в умовах воєнного та післявоєнного періодів, зокрема, у площині управлінської стійкості, соціальної безпеки та здатності системи публічного управління до адаптації в умовах тривалої нестабільності.

5. Ключові положення дисертаційної роботи достатньо повно висвітлюють змістовно-ціннісні та функціонально-практичні засади соціальної концепції публічного управління з урахуванням актуальних

викликів суспільної транзитивності. Водночас, з метою посилення наукової перспективи дослідження, варто окреслити ключові трансформаційні орієнтири та стратегічні ідеї, релевантні контексту післявоєнної відбудови та довгострокового соціально орієнтованого розвитку.

Тишко Дмитро Федорович, доктор наук з державного управління (25.00.02 – механізми державного управління), доцент (кафедри ортопедичної стоматології), Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, доцент кафедри ортопедичної стоматології, дав позитивний відгук із зауваженнями:

1. У роботі обґрунтовано необхідність модернізації інституційної структури публічного управління для підвищення її соціально орієнтованості, ефективності та відкритості. Водночас доцільно було б чіткіше конкретизувати, які саме інноваційні напрями інституційного оновлення публічного сектору дисертантка пропонує в контексті поширення соціальної концепції публічного управління.

2. Аналізуючи актуальні виклики та управлінські пріоритети в галузі охорони здоров'я авторка наголошує на важливості питань залученості громадян та налагодження дієвого зворотного зв'язку, проте не конкретизує наскільки сьогодні такі проблеми є критичними і яким чином вони впливають на ефективність соціально орієнтованого публічного управління у цій сфері.

3. Важливою науковою перевагою дисертації є запропонована методика оцінювання адаптивності системи управління соціальною сферою, що враховує вплив зовнішніх і внутрішніх факторів та сприяє формуванню обґрунтованих управлінських рішень. Для підвищення наукової та практичної цінності доцільно навести приклади застосування методики у форматі моделювання конкретних сценаріїв управлінських змін для оцінки адаптивної спроможності системи в реальних умовах.

4. При обґрунтуванні системи адаптивних механізмів розвитку та поширення соціальної концепції здобувачка оперує поняттями «напрями» та «інструменти» реалізації. Водночас, на нашу думку, недостатньо змістовно розкрито взаємозв'язок між ними з позиції практичної імплементації запропонованих механізмів. Зокрема, не визначено, яким чином конкретні інструменти реалізації забезпечують виконання стратегічних напрямів, і як їх взаємодія сприяє адаптивності системи управління.

5. Потребують додаткового уточнення функціональні, ресурсні та процедурні характеристики виокремлених видів стратегічного потенціалу соціальної концепції публічного управління (організаційно-трудового, управлінського, інноваційного, інформаційного), що сприяло б комплексній оцінці ефективності соціально орієнтованого управління та формуванню адаптивних стратегій у трансформаційних умовах.

Помаза-Пономаренко Аліна Леонідівна, доктор наук з державного управління (25.00.05 – державне управління в сфері державної безпеки та охорони громадського порядку), професор (за спеціальністю D4 Публічне управління та адміністрування), Національний університет цивільного захисту України, завідувач науково-дослідної лабораторії з дослідження проблем управління у сфері цивільного захисту навчально-наукового інституту цивільного захисту, дала позитивний відгук із зауваженнями:

1. Авторкою роботи системно висвітлено процеси трансформації публічного управління у соціальній сфері. Водночас доцільним є підсилення акценту на цифровізації як стратегічному каталізаторі впровадження соціальної концепції публічного управління, що забезпечує інтеграцію інституційної прозорості та підзвітності, стимулює активну громадську участь, а також підвищує гнучкість і результативність управлінських механізмів у процесі післявоєнного відновлення та модернізації соціальної системи.

2. При розгляді характеристик комунікативно-адаптаційних механізмів партнерської взаємодії дисертанткою значну увагу приділено соціальному партнерству. У той же час, слід відзначити, що недостатньо розкритим є питання кореляції соціального партнерства з означеними механізмами, зокрема, в частині його практичної імплементації як дієвого адаптаційного ресурсу, що підвищує рівень довіри між учасниками управлінських відносин і сприяє ефективному впровадженню соціально орієнтованих управлінських практик.

3. Позитивно оцінюючи наукову обґрунтованість запропонованої інтегративно-транзитивної моделі розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління, вважаємо, що доцільно підкреслити необхідність більш детального висвітлення її науково-теоретичного, емпіричного та праксеологічного рівнів. Це дозволило б чітко продемонструвати взаємозв'язок концептуальних положень, емпірично підтверджених результатів та практичних рекомендацій щодо реалізації соціально орієнтованих управлінських стратегій

4. На наш погляд, у роботі ґрунтовно проаналізовано нормативно-правове забезпечення публічного управління у сфері соціальних гарантій та стандартів, виявлено наявні недоліки та правові колізії, а також відзначено новітні законодавчі ініціативи вітчизняного законодавства, що свідчать про соціальну орієнтованість публічного управління в умовах воєнного стану. У той же час, відзначимо, що дисертація тільки б виграла, якби її авторка приділила більше уваги дослідженню правових норм зарубіжного законодавства, зокрема на предмет їх актуальності та можливості адаптації в Україні.

5. Уважаємо, що було б логічно більш системно окреслити новітні управлінські пріоритети, реалізація яких сприятиме інституціоналізації соціальної концепції публічного управління у контексті післявоєнного відновлення, зокрема через інтеграцію інноваційних технологій, мережових моделей співпраці та адаптивних механізмів політичного реагування.

На докторську дисертацію та реферат надійшли відгуки:

1. Інститут гуманітарної підготовки і державного управління Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу, за підписом доктора наук з державного управління, професора, Заслуженого працівника освіти України, завідувача кафедри публічного управління, адміністрування і національної безпеки Івана ЛОПУШИНСЬКОГО. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– авторкою запропоновано ієрархічну систему показників та інтегральних критеріїв оцінки стратегічного потенціалу соціальної концепції публічного управління, проте, на нашу думку, недостатньо розкритою є її функціональна значимість та практико-орієнтованість для публічного управління соціальною сферою.

2. Навчально-науковий інститут «Інститут державного управління» Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, за підписом доктора наук з державного управління, професора, професора кафедри права, національної безпеки та європейської інтеграції Володимира БУЛЬБИ. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– на рис.6 автореферату представлено базову систему консолідованих чинників впливу на формування, розвиток та поширення соціальної концепції публічного управління, проте недостатньо розкрито, як саме система консолідованих чинників впливає на розвиток та поширення соціальної концепції публічного управління, у чому конкретно виявляється вплив

3. Харківський національний університет міського господарства ім. О.М. Бекетова, за підписом доктора наук з державного управління, професора кафедри менеджменту і публічного адміністрування Тетяни БЄЛЬСЬКОЇ. Відгук позитивний, є зауваження. Зокрема:

– зауваження до змісту автореферату виникають лише в частині необхідності більш чіткої конкретизації напрямів адаптації провідних міжнародних управлінських практик до контексту запропонованої соціальної концепції публічного управління з урахуванням вітчизняних особливостей.

4. Національний лісотехнічний університет України, за підписом доктора наук з державного управління, професора, завідувача кафедри публічного управління та адміністрування Надії КАЛАШНИК. Відгук позитивний. Є зауваження. Зокрема:

– принципів зауважень щодо науково-методологічних положень та сформульованих висновків немає. Водночас висловлюється побажання, що наукову цінність автореферату можна було б додатково підсилити шляхом більш структурованого представлення статистичної інформації за основними показниками та сферами, що, на нашу думку, сприяло б системнішому відображенню результатів дослідження.

5. Ужгородський національний університет, за підписом доктора наук з державного управління, професора, професора кафедри бізнес-адміністрування, маркетингу та менеджменту Івана ЧЕРЛЕНЯКА. Відгук позитивний, є зауваження. Зокрема:

– з метою посилення наукової наочності матеріалів реферату щодо стратегічних напрямів реалізації стратегічного потенціалу в контексті формування соціальної концепції публічного управління було б доцільно представити їх у вигляді блок-схеми, виокремивши завдання, інструменти, засоби, очікувані результати від впровадження кожного напрямку.

6. Інститут адміністрування, державного управління та професійного розвитку Національного університету «Львівська політехніка», за підписом доктора наук з державного управління, професора, професора кафедри адміністративного та фінансового менеджменту Вероніки КАРКОВСЬКОЇ. Відгук позитивний, є зауваження. Зокрема:

– позитивно оцінюючи змістовність автореферату, слід зауважити, що було б доцільно більш чітко аргументувати, чому саме інтегративність та транзитивність визначені як ключові параметри у рамках моделі розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління.

7. Університет Григорія Сковороди в Переяславі, за підписом доктора наук з державного управління, професора, професора кафедри публічного управління та адміністрування Оксани ПАРХОМЕНКО-КУЦЕВІЛ. Відгук позитивний, є зауваження. Зокрема:

– на нашу думку, більш чіткої конкретизації у тексті автореферату потребують види стратегічного потенціалу (організаційно-трудоий, управлінський, інноваційний, інформаційний), про які авторка згадує при характеристиці моделі стратегічного потенціалу соціальної концепції публічного управління.

8. Таврійський національний університет ім. В.І. Вернадського, за підписом доктора наук з державного управління, професора, директора навчально-наукового інституту управління, економіки та природокористування Володимира ГОРНИКА. Відгук позитивний, є зауваження. Зокрема:

– на нашу думку, в авторефераті доцільно було б дещо посилити представлення статистичного матеріалу, що сприяло б більш чіткому

відображенню практичної значущості дослідження та підвищило його цінність для реалізації управлінських рішень соціального спрямування.

У дискусії взяли участь члени докторської ради:

1. Валентина КСЕНДЗУК, д.н.д.у. (25.00.02). Оцінка позитивна, є зауваження:

– щодо необхідності в конкретизації практичної реалізації запропонованого математичного апарату соціальної концепції публічного управління.

2. Орлова Н.С., д.н.д.у. (25.00.02). Оцінка позитивна, є зауваження:

– щодо необхідності порівняння та аналізу понятійного апарату дослідження;

– щодо дискусійності питання практичної адаптації публічної комунікації в комунікативно-адаптивному механізмі партнерської взаємодії.

3. Васильєва Н.В., д.н.д.у. (25.00.02). Оцінка позитивна, є зауваження:

– щодо необхідності апробації формульних підходів до реалізації соціальної концепції публічного управління.

4. Дацій Н.В., д.н.д.у. (25.00.02). Оцінка позитивна, є зауваження:

– щодо необхідності відображення реальності застосування запропонованих автором ключових показників оцінювання адаптивності і стратегічного потенціалу в практичній площині органів публічної влади і місцевого самоврядування.

5. Шпак Ю.В., д.н.д.у. (25.00.02). Оцінка позитивна, є зауваження:

– щодо доцільності дослідження в роботі механізмів застосування різних фінансових інструментів, зокрема бюджетних коштів, при реалізації соціальної політики.

6. Драган І.О., д.н.д.у. (25.00.02). Оцінка позитивна, є зауваження:

– щодо необхідності оптимізації у викладенні наукової новизни, зокрема можливості об'єднання пункту 5 і пункту 8 елементів наукової новизни, що розкривають понятійно-категоріальний апарат дослідження.

7. Свірко С.В., д.н.д.у. (25.00.02). Оцінка позитивна, є зауваження:

– щодо необхідності уточнення в роботі авторського акценту у запропонованих індикативних показниках;

– щодо формулювання елементів наукової новизни та їх коректного віднесення у відповідні рубрики «вперше» та «удосконалено».

При проведенні таємного голосування виявилось, що із 13 членів докторської ради, які взяли участь у голосуванні (з них 9 докторів наук за профілем дисертації), проголосували:

«За» – 13 членів докторської ради,

«Проти» – немає членів докторської ради,

недійсних бюлетенів немає.

ВИСНОВОК

спеціалізованої вченої ради Д 14.052.03 в Державному університеті «Житомирська політехніка» щодо дисертації Колосовської Ірини Ігорівни на тему: «Механізми формування, розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління», представленої на здобуття наукового ступеня доктора наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління

На підставі прилюдного захисту й аналізу дисертаційної роботи Колосовської Ірини Ігорівни на тему: «Механізми формування, розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління», відгуків офіційних опонентів: доктора наук з державного управління, професора Баштанник Оксани Віталіївни; доктора наук з державного управління, доцента Тишка Дмитра Федоровича; доктора наук з державного управління, професора Помаза-Пономаренко Аліни Леонідівни спеціалізована вчена рада

УХВАЛИЛА:

Дисертація Колосовської Ірини Ігорівни на тему: «Механізми формування, розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління» є актуальним науковим дослідженням, що містить раніше незахищені наукові положення й отримані автором нові науково обґрунтовані результати, які в сукупності розв'язують важливу наукову проблему – обґрунтування теоретико-методологічних засад формування, розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління та розроблення на цій основі науково-прикладних рекомендацій щодо адаптивних механізмів модернізації публічного управління в контексті соціально орієнтованого сталого розвитку України, що має істотне значення для галузі науки «Державне управління».

Дисертаційна робота є самостійною завершеною науковою роботою здобувачки. Обраний напрям дослідження виконувався в рамках планів науково-дослідних робіт Державного університету «Житомирська політехніка» за темою: «Інноваційні механізми публічного управління та адміністрування» (державна реєстрація № 0121U111051); Національного університету «Чернігівська політехніка» за темами: «Європейський досвід інноваційного розвитку системи публічного управління для забезпечення

суспільної стабільності України» (державна реєстрація № 0120U104277); «Механізми державного управління регіональним розвитком в умовах переформатування владних відносин» (державна реєстрація № 0120U105292); «Публічне управління та децентралізація влади» (державна реєстрація № 0120U101815).

Найсуттєвіші наукові результати, які одержав здобувач особисто:

Уперше:

- запропоновано науково-теоретичну основу формування соціальної концепції публічного управління як визначальної цінності творення суспільного консенсусу та чинника динамічної стабільності, спрямованої на захист соціальних норм, порядків, інтересів в умовах суспільної транзитивності; що обґрунтована наявністю певного комплексу понять і категорій, які розкриваються через систему соціальних відносин і зв'язків; методологією інституційно-функціональної акумуляції, в основі якої принципи суб'єктної ієрархії та контролю. Така концепція детермінована якісною функціональністю суб'єктів у взаємозалежності їхнього стратегічного потенціалу, що забезпечують стійкість зв'язків і відносин у межах соціальної організації суспільства, дотриманням стандартів щодо реалізації соціальних прав, інтересів і потреб громадян; зорієнтована на упередження соціальних збурень; відображає національні соціальні пріоритети, ментально-ціннісні установки, специфіку соціокультурної взаємодії, зберігаючи у такий спосіб своєрідність та унікальність як конструктивний компонент суспільного розвитку в умовах актуалізації глобалізаційних змін. На основі цього розроблено інтегративно транзитивну модель розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління;

- представлено авторську методологію формування, розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління як сукупність наукових теорій, моделей та концепцій з виокремленням їх соціоорієнтованих принципів і підходів, які в умовах суспільної транзитивності скеровані регуляторним управлінським впливом на формування динамічних адаптивних механізмів, що забезпечать певну гнучкість та еластичність системи соціального задля досягнення соціальної безпеки. На основі базових принципів управління соціальною сферою наведено авторську систему адаптивних принципів, підходів та методів, які в

процесі розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління набувають характеристик динамічності та резильєнтності і слугують основою для вироблення відповідних механізмів: принципи синергетичної рівноваги, інтегрованої інституційно-організаційної та структурованої взаємодії, соціальної стійкості; критеріальний підхід, проблемно орієнтований підхід «норм-впливів-потреб»; методи моніторингу, оцінювання та контролю соціальної якості, транзитивного моделювання, імовірнісні методи моделювання шляхів протидії соціальним ризикам та підтримки змін, стратегування;

- розроблено вихідну систему адаптивних механізмів формування, розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління як певну гнучку систему практичних інструментів та заходів, взаємоузгоджених управлінським регулятивним впливом на мінімізацію соціальних ризиків, збереження динамічної соціальної стійкості та безпеки: 1) механізми політико-правового врегулювання, 2) механізми інтегрованої інституційно-організаційної взаємодії, 3) комунікативно-адаптаційні механізми партнерської взаємодії, 4) стимулюючо-ресурсні механізми, 5) механізми соціально орієнтованого фінансування, 6) аналітико-оцінювальні механізми соціальної якості, 7) механізми соціальної трансформації та підтримки змін, 8) механізми забезпечення соціальної стійкості. Запропоновані механізми забезпечують системність управлінських процесів на всіх рівнях, характеризуються стратегічною спрямованістю; ціннісним підґрунтям, інклюзивністю та партисипативністю, сприяють узгодженості та цілісності публічно-управлінського впливу в контексті посилення адаптивності та здатності протистояти новітнім соціальним ризикам та кризовим ситуаціям, що виникають у відповідь на зовнішні і внутрішні виклики системи соціального захисту та соціальної безпеки, маючи на меті їхню імовірну стабілізаційну здатність;

Удосконалено:

- науково-теоретичне розуміння особливостей політики держави щодо формування, розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління, як принципово нової системи соціальних відносин, що 1) обумовлена соціальною транзитивністю українського суспільства, передбачає спрямованість на досягнення міжнародних орієнтирів та стандартів соціальної безпеки, підвищення індексу

людського розвитку; 2) актуалізується у змістовній ідентифікації та практичному впровадженні ключових напрямів імплементації соціальних ініціатив у форматі програм, проєктів і послуг у сферах зайнятості, соціального захисту, освіти та охорони здоров'я з урахуванням іманентних чинників впливу та адаптивних механізмів з метою підвищення ефективності управлінських рішень соціального спрямування;

- трактування поняття «соціальне» в публічному управлінні як системного явища, що охоплює взаємодію усіх сфер суспільного життя в межах розподілу ресурсів, влади, відповідальності між основними соціальними суб'єктами з метою досягнення врівноваженості, згуртованості та порядку. Доведено, що поняття «соціальне» системно розкривається з погляду його категоріальних складових, що обумовлюється сутнісними дефініціями суб'єкт суб'єктної взаємодії на всіх рівнях суспільного розвитку; визначається досягненням соціальних норм, порядків, інтересів; являє собою структурно функціональний вимір публічного управління; характеризується певним рівнем суспільної стабільності та безпеки;

- базові управлінські механізми взаємодії шляхом виокремлення механізмів інтегрованої інституційно-організаційної взаємодії (чітка систематизація відповідними структурами та інституціями правил, норм і процедур затвердження та реалізації управлінських рішень щодо взаємодії всіх суб'єктів зазначеної системи) та комунікативно-адаптаційних механізмів партнерської взаємодії (оперативне реагування на нові виклики та очікування громадян шляхом налагодження конструктивної комунікації із суспільством та ефективного зворотного зв'язку; забезпечення позитивної динаміки соціального розвитку, підвищення рівня людського розвитку, рівня людського капіталу);

- підходи до оцінювання вимірів результативності поширення соціальної концепції публічного управління як єдиний комплекс інституціонального, структурно-функціонального та соціального підходів, що відображає орієнтованість на врахування соціально-системних та інституціональних характеристик ключових категоріальних складових соціального в системі публічного управління шляхом 1) інтегрованості концепцій економічного зростання, людського розвитку та

соціальної згуртованості; 2) орієнтації на систему базових критеріальних категорій та комплексу детермінуючих факторів за визначеними критеріями в розрізі відповідних індикаторів (показників), що покликана слугувати підґрунтям для забезпечення упорядкованості соціальної системи, оптимізації стратегічного потенціалу, підвищення ступеня демократизму, прогресивності громадянського суспільства, імплементації інтенсифікаційних управлінських механізмів у реагуванні на соціальні ризики і загрози;

Набули подальшого розвитку:

- понятійно-категоріальний апарат дослідження, що репрезентовано логіко-категоріальною сукупністю термінів та понять проблемного поля у сфері 8 державного управління соціальною сферою, скерованого на формування, розвиток та поширення соціальної концепції публічного управління: «міжсекторальна взаємодія – потреби/пріоритети – чинники впливу – детермінанти – вектори змін та розвитку в умовах транзитивності – соціальний капітал – адаптивні механізми реалізації – трансформаційні зміни – якісний вимір результативності – безпековий простір». У межах наведеного термінологічного ланцюжка запропоновано авторське визначення понять «соціальне», «соціальний капітал», «соціальна концепція публічного управління», «методологія формування, розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління», «методика комплексної оцінки адаптивної спроможності системи публічного управління до розвитку та поширення соціальної концепції» «адаптивні механізми соціальної концепції публічного управління»;

- інструментальна методика комплексної оцінки адаптивної спроможності системи публічного управління до розвитку та поширення соціальної концепції, яка ґрунтується на використанні динаміки консолідованих взаємозв'язків, об'єднаних у постійні ланцюги знань, із використанням технології визначення маневровості планових публічно управлінських рішень соціального спрямування з метою набуття ними характеристик динамічності, інерційної еластичності, неодномоментності відповіді на силу впливу, інтегративності, досягнення відповідності між наявними ресурсами та можливостями, зростання надійності та мінімізації ризиків планування управлінської діяльності. Запропоновано використовувати дану методику для: 1) визначення ступеня перерозподілу повноважень у процесі міжсекторальної взаємодії у соціальній площині; 2)

модельовання ймовірного впливу зовнішніх і внутрішніх факторів на соціальну безпеку у процесі формування оптимальних управлінських рішень соціального спрямування; 3) оцінювання відповідності стратегічних і тактичних рішень у соціальній сфері змінним потребам та очікуванням різних соціальних груп; 4) виявлення критичних точок адаптаційної нестійкості (зон соціальної напруги) як результату недостатньої адаптивності управлінських рішень з метою розробки відповідних компенсаторних механізмів; 5) раціоналізації розподілу соціальних ресурсів відповідно до динаміки індексів соціального добробуту в рамках стратегічного та оперативного управління; 6) розробки адаптивних механізмів оперативного реагування на соціальні ризики з урахуванням інерційності впливу управлінських рішень у вразливих секторах соціальної політики;

- розроблено та обґрунтовано синергетичну сукупність моделей формування, розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління на основі комбінаторної рефлексії методологічних підходів до реалізації державної соціальної політики: 1) системно-універсальна модель управління розвитком стратегічного потенціалу взаємозалежності суб'єктів (набір організаційних та логістичних схем/блок-схем вимірів стратегічного потенціалу, що визначає критерії результативності його освоєння, спрямованих на реалізацію окремих функціональних і міжфункціональних зв'язків); 2) організаційно-процесна модель причинно-наслідкового впливу формування соціальної концепції публічного управління (орієнтована на підвищення рівня гнучкості стосовно відповідності цільовим параметрам, на основі суспільних потреб); 3) організаційно-функціональна модель інтегрованого публічно управлінського впливу в умовах соціальної транзитивності (полягає у багатовимірності впливу та одночасному взаємозв'язку соціальних транзицій відповідно до глибинних трансформацій публічного управління суспільним розвитком та репрезентує вагому дію синергетичного поєднання напрямів публічно-управлінської діяльності формування, розвитку та поширення соціальної концепції на всіх рівнях управління);

- виокремлення синтетичних індикаторів (індикатори остаточного результату діяльності суб'єктів управлінського впливу в системі соціальної сфери; індикатори системної ефективності управління – діяльності окремих підсистем, структур та установ управління у соціальній сфері; індикатори операційної ефективності управління, що характеризують професійні якості

управлінського персоналу соціальної сфери) та показників соціальної ефективності функціональної діяльності управлінських суб'єктів (розробка й впровадження законодавчих норм у соціальній сфері, ухвалення управлінських рішень соціального спрямування та їх реалізація, раціональність і цільове спрямування фінансування соціальної сфери, збереження життя і здоров'я населення, рівень якості й достатність соціальних послуг, впровадження соціальних програм і проєктів) з метою оцінки спрямування публічно управлінської діяльності в соціальній сфері на генерування результатів виконання поставлених цілей за відповідними стратегічними напрямками через виконання тактичних кроків і задач, результуючий показник яких відображається через задоволеність суспільних потреб та загальний рівень життя громадян;

- науково-прикладне розуміння концепту стратегічного потенціалу формування соціальної концепції публічного управління як сукупності наявних та потенційних ресурсів, певного варіативного набору механізмів для їх використання задля забезпечення належного соціального розвитку та соціальної безпеки, що базується на ідентифікації вихідних домінант побудови функціональних взаємозв'язків основних складових державної соціальної системи в публічно-управлінському контексті; виокремлення стратегічного розвитку та поширення. З метою визначення кількісно-якісних параметрів стратегічного потенціалу, його впливу на розвиток та поширення соціальної концепції публічного управління запропоновано ієрархічну систему статистичних показників та інтегральних критеріїв. Такий підхід дозволяє вибудувати концептуальну основу для стабілізації соціальної системи, підвищення ефективності управлінських рішень, нарощення стратегічного потенціалу та створення умов для суспільного консенсусу у відповідь на соціальні ризики;

- систематизація ключових детермінант формування соціальної концепції публічного управління за п'ятьма цільовими вимірами (соціальна рівноваженість, соціальна відповідальність, соціальний капітал, соціальна безпека, соціальна якість) шляхом конкретизації їх показників та індикаторів задля комплексного моніторингу, оцінювання, коригування соціальної політики. Доведено, що в основі такого підходу є певні консолідовані чинники, які являють собою єдину систему, взаємопов'язану адаптивною ситуативністю виокремлення ключових пріоритетів, які у певний відрізок часу змінюють свої якісні та змістовні характеристики з урахуванням

окремих елементів розвитку соціальної сфери та потреб забезпечення соціального добробуту і соціальної безпеки, відтак, здійснюють безпосередній вплив на вироблення механізмів поширення соціальної концепції публічного управління в межах взаємозалежності «детермінанти-чинники-потреби-можливості-механізми».

Оцінка достовірності та наукової новизни дослідження. Наукові положення, висновки та рекомендації дисертаційного дослідження є теоретично обґрунтованими і достовірними. Достовірність одержаних наукових результатів дисертації визначається ґрунтовним критичним аналізом вітчизняних і зарубіжних літературних джерел, які за змістом є близькими до вирішуваної наукової проблеми, значним спектром залучених до наукового аналізу даних державної статистичної звітності, звітних даних.

Зокрема, інформаційну базу дослідження становлять загальнодержавні законодавчі та нормативно-правові документи, нормативні акти центральних органів виконавчої влади та аналітичні матеріали; матеріали і документи органів публічної влади; наукові праці вітчизняних та іноземних вчених; результати особистих спостережень автора.

Обґрунтованість наукових положень, висновків та рекомендацій дисертаційної роботи забезпечується застосуванням загальнонаукових і спеціальних методів дослідження, системного та комплексного підходу до розв'язання поставленого завдання, підтверджується апробацією теоретичних і методичних положень на міжнародних науково-практичних конференціях, а також впровадженням результатів у практичну діяльність.

Значення одержаних наукових результатів для теорії і практики полягає в тому, що розроблені й обґрунтовані в дисертації положення доведені до рівня конкретних пропозицій і мають форму, придатну для запровадження у практику державного управління. Основні положення та пропозиції дослідження впроваджені у діяльності: Служби у справах дітей Львівської обласної військової адміністрації (дов. Від 01.09.2025 № 972/6); Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського Союзу (дов. Від 09.09.2025 № 77/0/94-25); Львівського обласного центру соціальних служб (дов. від 12.09.2025 р. № 740); у депутатській та законотворчій діяльності (дов. від 17.10.2025 р. № 238/1414); Представника Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини у Рівненській області (дов. Від 28.10.2025 № 17000.2/25/53); Вищої школи публічного управління (дов. Від 03.11.2025 № 9824/1402-25);

Департаменту освіти та науки Львівської обласної військової адміністрації (дов. від 03.11.2025 р. № 03 01/10/2728); Департаменту охорони здоров'я Львівської обласної військової адміністрації (дов. від 04.11.2025 р. № 22-4876/0/3-25); Львівського обласного центру зайнятості (дов. Від 04.11.2025 № 13.1-4220/25).

Окремі теоретичні та науково-методичні положення дисертаційної роботи було впроваджено в навчальний процес Національного університету «Чернігівська політехніка» (дов. від 03.11.2025 р. № 202/08-2792/ВС).

Спеціалізована вчена рада рекомендує використовувати результати і висновки дисертаційного дослідження в діяльності:

- суб'єктів виконавчої та законодавчої влади при розробці та вдосконаленні механізмів модернізації публічного управління в контексті соціально орієнтованого сталого розвитку України; у законотворчому процесі при вдосконаленні чинного законодавства України, що спрямовано на поширення соціальної концепції публічного управління;

- науково-дослідних установ та організацій для продовження досліджень у визначених напрямках;

- закладів вищої освіти, зокрема в навчальному процесі за освітніми програмами за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування» та підвищення кваліфікації державних службовців, при підготовці підручників і навчально-методичних посібників.

Спеціалізована вчена рада вважає, що дисертація Колосовської Ірини Ігорівни на тему: «Механізми формування, розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління» є самостійним і завершеним науковим дослідженням, яке в сукупності вирішує важливу наукову проблему – теоретико-методологічних засад формування, розвитку та поширення соціальної концепції публічного управління та розроблення на цій основі науково-прикладних рекомендацій щодо адаптивних механізмів модернізації публічного управління в контексті соціально орієнтованого сталого розвитку України, що має істотне значення для галузі науки «Державне управління», відповідає вимогам «Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів від 17.11.2021 №1197, а її автор заслуговує на присудження наукового ступеня доктора наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління.

На підставі результатів таємного голосування та прийнятого висновку докторська рада присуджує Колосовській Ірині Ігорівні науковий ступінь доктора наук з державного управління за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління.

Головуючий на засіданні
спеціалізованої вченої ради
з присудження наукового
ступеня доктора наук
Д 14.052.03

Світлана СВІРКО

Т.в.о. вченого секретаря
спеціалізованої вченої ради
з присудження наукового
ступеня доктора наук
Д 14.052.03

Валентина КСЕНДЗУК